

En indianer i New York

En indianer og hans ven gik rundt i nærheden af Times Square i New York. Gaderne var fyldt med mennesker, på tværs af mange vejbaner dyttede bilers horn, taxaer drejede hvinende om hjørner, og der lød hylende sirener.

Pludselig stoppede indianeren op og sagde: »Jeg kan høre en græshoppe.« Hans ven blev forbavset. »Hvad? Du må da være skør. Du kan da umuligt høre en græshoppe i al den larm!« »Jeg er sikker på det«, sagde indianeren. »Jeg hørte en græshoppe.« »Det er helt skørt«, sagde vennen.

Indianeren lyttede koncentreret et øjeblik, gik derefter tværs over gaden til et sted, hvor der voksede nogle buske. Han kiggede ind i dem og han fandt da også en lille græshoppe. Hans ven var helt overvældet. »Det er jo utroligt«, sagde hans ven. »Du må have super-hørelse!« »Nej«, sagde

indianeren, »mine ører er ikke anderledes end dine.«

»Det kan jo ikke passe!«, sagde vennen. »Jeg ville aldrig kunne høre en græshoppe i denne larm.« »Jo, det ville du«, lød svaret. »Lad mig vise dig det.«

Han hev nogle småmønter frem fra sin lomme og smed dem på fortovet. Og med larmen fra gaderne dundrende i deres ører, kunne de se, at hvert eneste hoved i fem meters radius vendte sig for at se, om det var deres penge, der klingede på fortovet. »Kan du se, hvad jeg

mener?«, spurgte indianeren. »Det afhænger af, hvad du synes er vigtigt; hvad det er, du lytter efter.«

I naturen er det koldt og måske frost. Alt ligger i dvale og venter på det nye livs komme.

I kirken er det samtidig fastetid. En tid, hvor vi hører om folk, der får et nyt syn på tilværelsen. Eller vi renser ud i gamle dæmoner og uhensigtsmæssige vaner. Så kan vort sjæls hus stå fejtet og pyntet klar til det nye livs komme i påsken med dens fest, farver og forvandling.

I naturen er det dvaletid, måske sne og frost.

Nogle bruger fastetiden til at skære ned på mobil, PC, TV, MP3 og alt andet »støj«, der afleder vores opmærksomhed fra det egentlige. Måske skulle vi som indianeren i New York øve os i at lytte til det, som er vigtigt?

Hvad lytter du efter? Klingende mønt eller Guds stille stemme?

Når du vil bede...

Matt. 6,6

Luk mig ind i stilheden

Herre,
luk mig ind i stilheden for dit ansigt
for en kort stund.
Luk alt det ude,
der tynger mit sind
og ødelægger min fred.

Gør mig stille, så jeg kan høre,
hvad du vil sige mig.

Tal til mig, Herre,
og lad mig mærke din nærhed,
så jeg kan gå styrket ud
til dagens opgaver og arbejde,
til dens sorger og glæder,
og det, som du vil bruge mig til.

Gør mit liv til bøn

Herre, gør mit liv til bøn,
tømt for krav og tømt for løn,
fyldt med sandhed,
fyldt med ånd.
Fyld med handlekraft min hånd!

Helligånd, Guds åndedræt,
lær du mig at bede ret,
bed for mig, som ikke ved,
hvad der tjener til min fred.

Johannes Johansen

Februar

Al kærligheds Gud,
vi ønsker at lytte til dig,
når dit kald giver genklang
i vort dybeste indre:
»Gå fremad, for at din sjæl må leve!«

Marts

Hellige Ånd,
Du trøstende Ånd,
modtag vor helt enkle bøn.
Vi ønsker at betro alt til dig
og at glæde os over det,
som du udretter i vor sjæl.

Br. Roger af Taizé

Mørke kan ikke
fordrive mørke.
Det kan kun lyset.

Had kan ikke
fordrive had.
Det kan kun
Kærligheden.

Martin Luther King

EN GOD BOG...

Hvis du vil læse...

...så er »**At vandre sammen**« af David G. Benner et rigtig godt forslag. Bogen handler om *åndeligt venskab og åndelig vejledning*.

I åndelig vejledning er opmærksomheden altid på Guds nærvær rodfæstet i Guds kærlighed, frem for pligt og krav. Sigtet er, at vi må få et dybere relation til Gud og derefter tjene Ham.

Forfatteren er dygtig. Bogen er meget praktisk. Lige til at forstå med klare eksempler, men uden bedreviddende råd. I stedet er den fuld af inspiration bl.a. til brug i *cellegrupper* og i *ægteskabet*. En bog jeg blev rigtig glad for og opbygget af.

»Hvis du gør betydelige fremskridt på den kristne spiritualitets forvandlingsrejse, har du et eller flere venskaber, der støtter dig på rejsen. Hvis ikke du har det, gør du ikke fremskridt. Så enkelt er det.« (Side 10).

Poul A. Beck

Boedals forlag
Kr. 178

kontakt

Kirkeblad for 10 danske baptistmenigheder
98. årgang

Udgiver: Baptistkirken i Danmark, Lærdalsgade 7, st.tv., 2300 København S, tlf. 32 59 07 08, sekretariat@baptistkirken.dk

Redaktør: Poul A. Beck, Jegstrupvej 61, 8800 Viborg, tlf. 86 61 47 77, beck@paradis.dk

Layout: Henning Nielsen, Venøvej 2, 9400 Nørresundby, tlf. 98 17 74 08, heni@stofanet.dk

Tryk: V-Print, Hølstebro

Eftertryk tilladt med kildeangivelse

Bevar mig vel!

Herre, du ved bedre end jeg selv, at jeg ældes og en dag vil være gammel.

Bevar mig fra at blive snakkesalig, og især fra den dårlige vane at tænke, at jeg skal sige noget om ethvert emne til enhver lejlighed.

Befri mig fra trangen til at bringe orden i alle andres affærer. Gør mig sindig, men ikke tungsindig, hjælpsom men ikke herskesyg.

Med det enorme forråd af visdom, jeg har, er det ærgerligt ikke at få det brugt; men du ved, Herre, at jeg også gerne vil bevare nogle få venner livet ud. Hold derfor mit sind fri for at opregne endeløse enkeltheder – giv mig vinger, så jeg hurtigt når lige til sagen.

Jeg beder om nåde til at lytte, når andre fortæller mig om deres smerte.

Men sæt segl for mine læber, når det drejer sig om mine egne smerter og lidelser. De bliver flere og flere, og min lyst til at opregne dem bliver større, som årene går. Hjælp mig til i stedet at udholde dem med tålmodighed.

Jeg tør ikke bede om en bedre hukommelse, men jeg beder om en tiltagende ydmyghed og en aftagende selvsikkerhed, når min hukommelse synes at støde sammen med andres. Lær mig den svære lektie, at det af og til er muligt, at det er mig, der tager fejl.

Bevar mig nogenlunde elskværdig. Jeg ønsker ikke at blive en helgen – nogle af dem er besværlige at leve med – men en sur gammel kone det er virkelig et af Djævelens ypperste værker.

**Ung eller gammel?
Det sete afhænger
af øjnene –
og hjertet...**

Giv mig evnen til at finde det gode, hvor man mindst venter det, og at opdage talenter hos folk, man ikke tiltror dem. Og Herre, giv mig nåde til at kunne sige det til dem.

En bøn, fyldt med humor og selvironi, som er tilskrevet en engelsk nonne fra 1600-tallet
The Hodder Book of Christian Prayer nr. 775
oversat af Gerhard Pedersen i »Forventningens glæde« (Aros, 2005).